

Урахування всіх наявних ресурсів дозволить формувати різноманітні за напрямками та видами туристичні програми релігійного туризму.

Список використаних джерел:

1. United Nations World Tourism Organization (UNWTO) official website. URL : <http://unwto.org>.
2. Війна і церква. Церковно-релігійна ситуація у 2022 році. Дослідження Центру Разумкова. URL: <https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia/viina-i-tserkva-tserkovnoreligiina-sytuatsiia-v-ukraini-2022r-lystopad-2022r>.
3. Бейдик О. О. Рекреаційно-туристські ресурси України: Методологія та методика аналізу, термінологія, районування: монографія. К.: Видавничо поліграфічний центр «Київський університет», 2001. 395 с.
4. Кравців Василь, Гринів Лідія, Копач Микола, Кузик Степан. Науково-методичні засади реформування рекреаційної сфери. Львів: НАН України. ІРД НАН України, 1999. 78 с.
5. Закон України «Про охорону культурної спадщини». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1805-14#Text>.
6. Паньків Н. Є. Тенденції розвитку релігійного туризму в Карпатському регіоні. Вісник Хмельницького національного університету 2022, № 2, Том 1. С. 77-89. URL: [https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-304-2\(1\)-10](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-304-2(1)-10).
7. Лесик О. Принципи реставрації пам'яток архітектури. Традиції та новаторство. Українська академія мистецтва, 2013. Вип. 21. С. 97-103. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uam_2013_21_13.

Пастухова Софія,

здобувачка, 242 Туризм

Науковий керівник: Любчук Ольга, д.держ.упр., професор
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

Сучасний туризм – це велика індустрія, яка сьогодні розвивається швидшими темпами, ніж галузі сфери виробництва. За прогнозами фахівців темпи зростання галузі туризму будуть залишатися високими, хоча глобальні і регіональні структури туризму змінюються з роками. Останніми роками такими змінами є тероризм, стихійні явища, розвиток різноманітних захворювань, пандемій, у тому числі недавня пандемія covid-19. Також повномасштабне вторгнення завдало великої шкоди як для українського туризму загалом, так і для природних ресурсів нашої країни.

Програмні документи ООН та Світової туристичної організації вказують на важливість урахування екологічних аспектів розвитку туристичної діяльності в місцях прибуття туристів. Величезна кількість прикладів у різних куточках світу показують, якими є руйнівні наслідки облаштування туристичних об'єктів для оточуючої природи. Якість навколишнього середовища є необхідною умовою для розвитку туризму та є цінним природним ресурсом туризму [2].

Діяльність туристичних підприємств, як і багато інших галузей, використовують у своїй діяльності природні ресурси, або хоча б впливають на них у тій чи іншій мірі. Кожного року туристична індустрія потребує залучення все більшої кількості природних об'єктів для створення особливих туристичних дестинацій. Негативний вплив на природні ресурси здійснюється під час їх використання у лікувально-оздоровчих та рекреаційних установах, де відбувається забруднення та вичерпання цих самих природних ресурсів. Так само забруднюється повітря через вихлопи транспортних засобів, забруднення водою каналізаційними стоками, що погіршує екологічну ситуацію місцевості загалом. Значної

шкоди також завдають туристи, що безвідповідально підходять до свого відпочинку, залишаючи сміття, розпалюючи вогнища та збираючи лікарські або декоративні рослини.

Одним із шляхів вирішення проблем забрудненості став екологічний туризм, який стає все більш популярним останнім часом. Саме поширення методів екологічного туризму, широке впровадження екологічного палива, обмежене будівництво туристичної інфраструктури одночасно стимулює розвиток туристичної діяльності та бережливо ставиться до оточуючого середовища.

У контексті українського природоохоронного законодавства екологічна безпека туристичних дестинацій – це певний стан навколишнього природного середовища територій розміщення туристів, при якому забезпечується попередження погіршення екологічної обстановки та виникнення небезпеки здоров'я людей. Об'єкти туристичної інфраструктури можна характеризувати як техногенні об'єкти, які можуть негативно впливати на довкілля територій, де розміщені туристи. Звичайно, що ці об'єкти не завдають значної шкоди навколишньому середовищу, проте, у випадку зростання попиту на екологічно чисті території прибуття відпочиваючих, необхідність застосування механізмів забезпечення екологічної безпеки на туристичних дестинаціях стає необхідним елементом управління цими територіями [1].

Саме тому для попередження шкідливого впливу на природу на підприємствах туристичної сфери має здійснюватися екологічний менеджмент. Особливо це має стосуватись закладів розміщення та обслуговування туристів. Для таких закладів мають впроваджуватись екологічно безпечні джерела енергії та палива, обмежене користування води та мінімізація відходів.

Так само як і підприємства мають впроваджувати у свою діяльність методи, що не будуть завдавати шкоди оточуючому середовищу, туристи також мають відповідально підходити до свого відпочинку. Підвищення свідомості туристів щодо сучасних екологічних проблем туризму має значно покращити стан багатьох дестинацій. Також фахівці у сфері туризму мають підвищувати свій рівень знань з питань екології та впровадження екологічно безпечних методів ведення туристичної діяльності на всіх рівнях.

Список використаних джерел:

1. Коробейникова Я. Екологічна безпека територій туристичних дестинацій: визначення, механізми та проблеми забезпечення. 2021. С. 127-128. URL: https://dspu.edu.ua/sites/youngsc/AQGS/2014_8/ecology/404-408.pdf.
2. Пригара О. Екологічні проблеми туризму та шляхи їх вирішення. Екологія та охорона навколишнього середовища. 2014, с. 405-408. URL: <https://ebzr.nung.edu.ua/index.php/ebzr/article/download/453/449>.

Реученко Богдан,

здобувач, 242 Туризм

Науковий керівник: Герасименко Тетяна, к.геол.н., доцент

НТУ «Дніпровська політехніка»

СТІЙКИЙ РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ТЕРИТОРІЇ НА ПРИКЛАДІ НОВОМОСКОВСЬКОГО РАЙОНУ

Важливе місце у розвитку туристичної діяльності займає привабливість території, тобто місця, яке відвідується туристами в рекреаційних, пізнавальних та інших туристичних цілях, іншими словами – дестинація. Якщо ж розглядати туристичну дестинацію як комплекс продуктів, то до основних її об'єктів слід віднести компоненти туристичної індустрії, і навіть, такі види атракції, як природні, культурно-історичні, подієві об'єкти [1].

Як свідчить світова практика розвитку туристичних дестинацій, останні десятиліття велике значення приділяється саме їх сталого розвитку. Це означає, що з економічними